

بررسی ژنتیکی درصد پروتئین دانه در تلاقیه‌های بین گونه‌ای یولاف (*Avena Spp*).

عبدالمجید رضائی

استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

تاریخ وصول هجدهم بهمن ماه ۱۳۶۸.

چکیده

ده جفت جامعه که اعضاء هر جفت تنها از نظر سیتوپلاسم متفاوت بودند، هر یک متشکل از ۲۰ لاین F_4 در نسله‌ها BC_0 و BC_2 ، با انجام تمام تلاقیه‌های ممکن بین ۵ نمونه یولاف وحشی با دورقم زراعی از نقطه نظر تاثیر سیتوپلاسم بر درصد پروتئین دانه و ماهیت کنترل ژنتیکی آن مورد ارزیابی قرار گرفتند. سیتوپلاسم هیچگونه اثر مستقیمی بر درصد پروتئین دانه و بر آورد پارامترهای ژنتیکی نظیر اجزاء واریانس GCA و SCA ، واریانس ژنتیکی افزایشی و وراثت پذیری نداشت. بهر حال، متوسط درصد پروتئین دانه، تلاقیه‌های از رقم $CI 9170$ که سیتوپلاسم یولاف وحشی را داشتند با لاتریود. همچنین اثرات متقابلی بین هسته و سیتوپلاسم آشکار گردید. در تلاقیه‌های که تفاوت معنی داری بین جوامع مشابه ولی با سیتوپلاسمهای مختلف مشهود نبود، معمولاً " برتری مشاهده شده به سیتوپلاسم یولاف وحشی تعلق داشت. با این حال هیچگونه اثر ثابت و جهت داری از سیتوپلاسم در تمام تلاقیه‌ها مشاهده نگردید. این نتایج نشان داد که امکان بهبود درصد پروتئین دانه یولاف زراعی با استفاده از سیتوپلاسم خاصی از یولاف وحشی وجود دارد و احتمالاً " متخصصین اصلاح نبات می‌توانند با استفاده از سیتوپلاسمهای مختلف و بهره‌گیری از اثرات متقابل خاص و مطلوبی که بین سیتوپلاسم و هسته وجود دارد، برای بهبود خصوصیات گیاهان زراعی استفاده نمایند.

نتایج حاصل حاکی از آن بود که قابلیت ترکیب پذیری عمومی عمده ترین منبع تنوع ژنتیکی است. همچنین واریانس افزایشی بخش مهمی از واریانس ژنتیکی را تشکیل می‌داد. برآوردهای وراثت پذیری خصوصی بسیار بالا بودند. بنابراین درصد پروتئین دانه توسط اثرات افزایشی ژنها کنترل می‌گردد و می‌توان از روشهای موثر انتخاب نظیر تلاقی برگشتی در افزایش آن استفاده نمود.

مقدمه

از جمله درصد پروتئین استفاده شده است (۹ و ۱۷). میزان پروتئین یولاف وحشی در بعضی از نمونه‌های گیاهی معرفی شده از خاستگاههای جغرافیائی از ۲۷/۳ درصد (۱۳) تا ۲۸/۰ درصد (۴) و حتی ۳۵/۰ درصد (۱۰) گزارش داده شده است.

یولاف^۱ از نظر کمیت و کیفیت پروتئین یکی از بهترین غلات است (۹). از یولاف وحشی^۲ بطور گسترده‌ای در افزایش بسیاری از صفات یولاف زراعی

1- *Avena sativa* L.

2- *Avena sterilis* L.

پس از کشف نرعی می سینتوپلاسمی، توجه محققین به پتانسیل سینتوپلاسم در بهبود بسیاری از صفات فیزیولوژیکی و زراعی معطوف گردیده است (۱، ۵، ۱۴، ۱۶، ۱۹ و ۲۰). در بعضی از این مطالعات تفاوت بین نمود تلاقیهای معکوس، به سینتوپلاسم و در پاره‌ای نیز به اثرات پایه مادری ربط داده شده است. کپهارا (۱۲) نیز اصطلاح هتروزیس ناشی از اثر متقابل هسته و سینتوپلاسم را پیشنهاد کرده است. بنابراین نظر کاسپری (۵) چنانچه تفاوت بین تلاقیهای معکوس در نتایج نسلهای پیشرفته حاصل از تلاقی برگشتی باقی بماند، می‌توان آن را به توارث سینتوپلاسمی استناد داد. پس از پیشرفتهای شایانی که طی چند دهه گذشته در اثر دخول ریخته ارثی یولاف وحشی به یولاف زراعی کسب گردیده است (۱۷)، اخیراً "به نقش سینتوپلاسم آن نیز توجه خاصی مبذول گشته است. رابرتسون و فرای (۱۵) و بیویس (۲) به تاثیر مستقیم سینتوپلاسم و اثر متقابل هسته و سینتوپلاسم در خصوصیت یولاف اشاره نموده‌اند. هدف از انجام این بررسی: ۱- ارزیابی تاثیر سینتوپلاسم روی درصد پروتئین دانه، ۲- برآورد واریانس ژنتیکی و اجزاء متشکله واریانس از جمله واریانسهای افزایشی^۱ و غیر افزایشی و ۳- تعیین قابلیت‌های ترکیب پذیری عمومی^۳ (GCA) و خصوصیت^۴ (SCA) و وارث پذیری این خصوصیت می‌باشد.

مواد و روشها

نحوه تهیه مواد مورد بررسی در شکل ۱ نشان داده شده است. بدین منظور پنج نمونه معرفی شده^۵ یولاف وحشی (PI ۳۲۴۷۲۵، PI ۲۱۷۵۱۲، PI ۳۱۷۹۸۲، PI ۳۲۴۸۱۹ و PI ۳۱۷۷۵۷) و دورقم زراعی (CI ۹۱۷۰) و اوتی^۶ طبق طرح ژنتیکی II کامستاک و رابینسون

(۶) تلاقی داده شدند. تلاقیهای معکوس^۷ نیز تهیه گردیدند. هر یک از ۲۰ دورگ تهیه شده دوبار با رقم زراعی مربوطه تلاقی برگشتی داده شد. بذور حاصل (BC_2F_1) و بذور F_1 اولیه که از این پوس BC_0F_1 نامیده می‌شوند در گلخانه تکثیر شدند. بذور BC_0F_2 و BC_2F_2 هر تلاقی در مزرعه کشت گردیدند و از هر کدام تعداد ۲۰ گیاه که بذرها آنها ریزش نداشت بطور تصادفی انتخاب گردید. بذرا این گیاهان در طی دو سال به صورت کپهای کشت شد و به طور یکجا برداشت گردید. بدین ترتیب به ازاء هر یک از ۲۰ تلاقی اولیه ۲۰ لاین در نسل F_4 یا به عبارت دیگر BC_xF_4 تهیه گردید. قابل ذکر است که این تلاقیها در نسل تلاقی برگشتی (BC_0 یا BC_2) ده جفت جامعه متجانس^۸ (۱۸) را تشکیل می‌دهند که از نظر ژنوم مشابه هستند و تنها از نظر سینتوپلاسم با یکدیگر اختلاف دارند.

در سال ۱۳۵۸ تعداد ۸۰۰ لاین BC_xF_4 به صورت طرح بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه ایالتی آیوا واقع در شهر ایمز مورد ارزیابی قرار گرفتند. خاک محل آزمایش حاصلخیز و رسی شنی لومی بود. محصول سال قبل زمین نیز سویا بود. کشت در تاریخ اول اردیبهشت انجام شد و قبل از کشت کودهای ازت، P_2O_5 و K_2O به ترتیب به نسبت ۲۸، ۵۶ و ۵۵ کیلوگرم در هکتار به زمین اضافه گردید. هر کرت عبارت بود از یک کپه به فاصله ۳۰/۵ سانتیمتر از بقیه کپه‌ها که با ۳۰ بذر کشت گردید. این روش بهترین بازده را در شرایط آیوا حائز است (۸). دو ردیف کپه به عنوان حاشیه در چهار ضلع هر بلوک کشت شد. مبارزه با علفهای هرز در زمان لازم با دست صورت گرفت. سمپاشی علیه بیماریهای قارچی از زمان

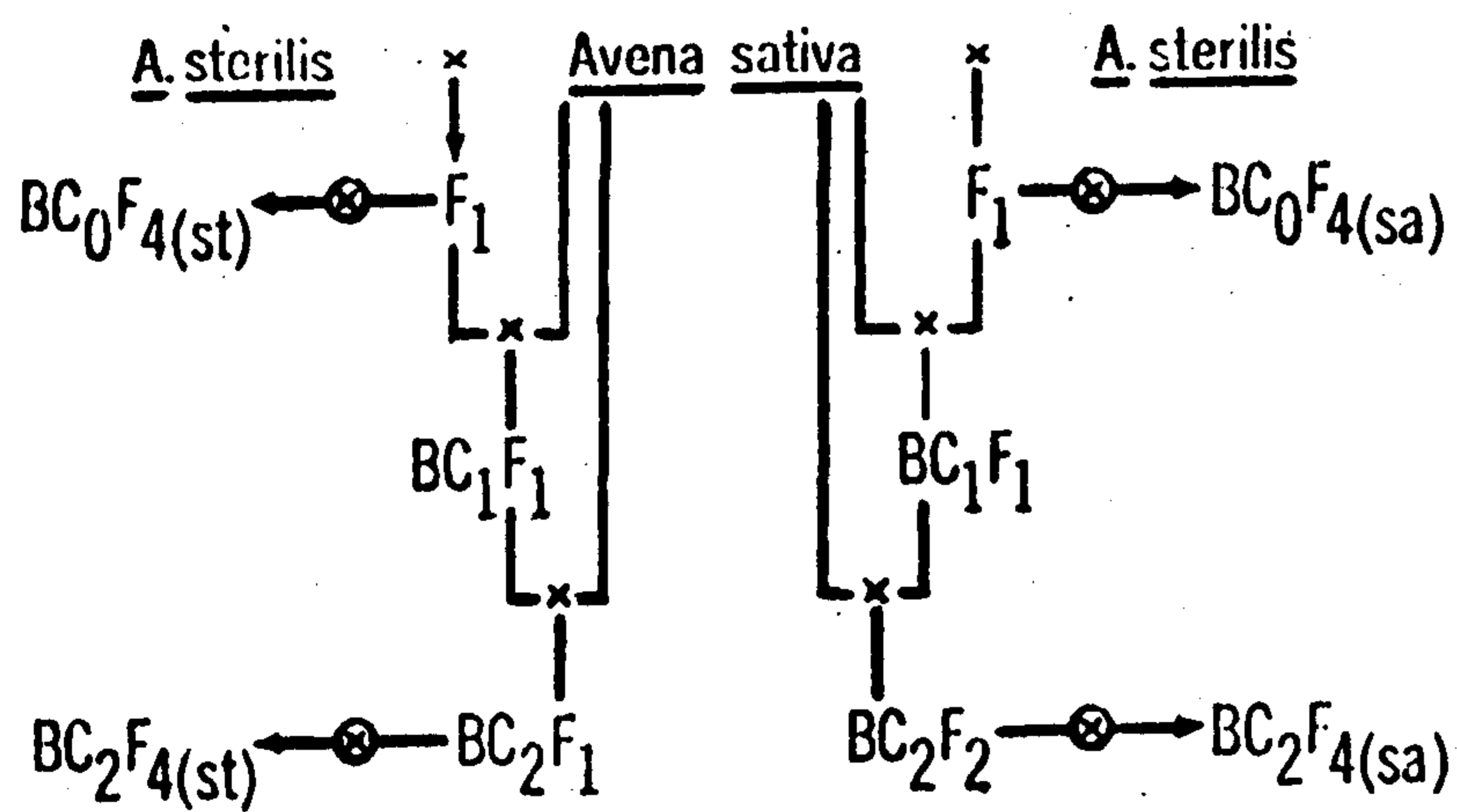
1-Variance components 2-Additive 3-General combining ability 4-Specific combining ability 5-Plant Introduction 6-Otee 7-Reciprocal crosses 8-Isopopulation

جدول ۱- تجزیه واریانس درصد پروتئین دانه در دونسل مختلف به تفکیک برای هر یک از دورقم یولاف زراعی و تجزیه مرکب آنها

میانگین مربعات						درجات آزادی *	منابع تغییرات
نسل BC ₂ F ₄			نسل BC ₀ F ₄				
مرکب	اوتی	CI ۹۱۷۰	مرکب	اوتی	CI ۹۱۷۰		
۲/۹	۱/۲	۱/۹	۲/۸	۲/۴	۲/۴	۱۹۹(۳۹۹)	مواد آزمایشی
۳۷/۶**	۶/۹**	۱۰/۶**	۲۸/۹**	۲۰/۷**	۱۹/۸**	۹(۱۹)	جامعه
۴/۳	۳/۳	۳/۷	۰/۱	۰/۱	۰/۶	۱(۱)	سیتوپلاسم
۷۰/۳**	۱۰/۱**	۱۸/۱**	۵۵/۳**	۴۲/۳**	۳۷/۳**	۴(۹)	تلاقی
۵۵۷/۰**			۱۸۴/۵**			(۱)	والدزراعی
۱۱/۵**			۷۲/۸**			(۴)	والدوحشی
۷/۷**			۵/۶**			(۴)	والدزراعی x والدوحشی
۸/۳**	۴/۵**	۴/۷**	۵/۱**	۴/۳**	۷/۳**	۴(۹)	تلاقی x سیتوپلاسم
۱/۲	۰/۹	۱/۵	۱/۵	۱/۵	۱/۵	۱۹۰(۳۸۰)	لاین در داخل جامعه
۰/۴	۰/۳	۰/۴	۰/۶	۰/۴	۰/۵	۲۰۰(۴۰۰)	خطا

* : اعداد داخل پرانتز درجات آزادی تجزیه مرکب هستند . ** : معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد .

سه مرحله طبق آنچه در جدول ۱ آورده شده است به اجزاء مربوطه تفکیک شد . معنی دار بودن کلیه میانگین های



شکل ۱- شمای کلی نحوه تولید جوامع با سیتوپلاسم مختلف ولی ژنوم مشابه در نسل های متفاوت تلاقی برگشتی .

ترده افشانی به بعد و بطور هفتگی انجام شد . هیچگونه آبیاری انجام نشد و در طول آزمایش وضعیت رطوبتی خاک بسیار مناسب بود . پس از برداشت، ۱۰ گرم بذر پوست کنده شده از دو تکرار به طور تصادفی انتخاب و میزان ازت آنها بوسیله دستگاه نتوتک^۱ مدل ۴۱ به روش جذب نور مادون قرمز^۲ تعیین شد . درصد پروتئین از حاصل ضرب مقدار ازت در ضریب ثابت ۶/۴۵ حاصل شد . آمار حاصل در هر یک از نسل های BC₀ و BC₂ ابتدا برای هر یک از دو والد زراعی به طور مجزا و سپس توأم^۳ مورد تجزیه واریانس قرار گرفت . بدین ترتیب جمع مربعات کل ابتدا به جمع مربعات مواد آزمایشی و خطا شکسته شد و سپس جمع مربعات مواد آزمایشی طی

$$g_i = \bar{y}_{i.} - \bar{y}_{..}$$

$$g_j = \bar{y}_{.j} - \bar{y}_{..}$$

$$s_{ij} = \bar{y}_{ij} - \bar{y}_{i.} - \bar{y}_{.j} + \bar{y}_{..}$$

در این فرمولها r ، f ، m ، \bar{y}_{ij} ، $\bar{y}_{i.}$ ، $\bar{y}_{.j}$ و $\bar{y}_{..}$ به ترتیب عبارت از تعداد تکرار، تعداد ماده‌ها، تعداد نرها و میانگینهای تلاقی ij ، والد i ، والد j و کل می‌باشند.

نتایج و بحث

میانگین مربعات جامعه در تمام موارد از نظر آماری در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۱) و نتیجتاً به سه‌بخش مربوط به تفاوت بین سیتوپلاسم‌ها بین تلاقیها و تفاوت ناشی از اثر متقابل این دو تفکیک گردید. به طور کلی تفاوت بین سیتوپلاسم یولاف زراعی و وحشی از نظر آماری معنی دار نبود ولی اثر متقابل بین سیتوپلاسم و تلاقی که مبین وجود اثر متقابل بین ژنهای هسته و سیتوپلاسم است معنی دار گردید. در تجزیه مرکب، میانگین مربعات تلاقی به سه‌بخش مربوط به والد زراعی، والد وحشی و اثر متقابل آنها تفکیک شد (جدول ۱). در هر دو نسل تلاقی برگشتی (BC_0 و BC_2) میانگین مربعات والد زراعی چندین برابر میانگین مربعات والد وحشی و اثر متقابل آنها بود. بنابراین اختلاف بین تلاقیها به هر دو والد مربوط می‌گردد ولی در این میان تفاوت والدهای زراعی بیشتر مشهود است. همچنین اثرات متقابل خاصی بین ژنوم دو گونه مورد بررسی اتفاق می‌افتد.

در این مطالعه از دو نوع تلاقی با دو سیتوپلاسم یولاف زراعی و یا یولاف وحشی استفاده شده است. هرگونه اثر مستقیم سیتوپلاسم بر نمود تلاقیها بایستی بدون توجه به ژنوم هسته ظاهر گردد و طی نسلهای

مربعات در برابر واریانس لاین در داخل جامعه مورد آزمون قرار گرفت. در مرحله بعدی درصد پروتئین دانه بر مبنای طرح II کامستاک و رابینسون (۶) برای تلاقیهای دارای سیتوپلاسم یولاف زراعی و غیر زراعی به طور جداگانه مورد تجزیه واریانس قرار گرفت. در این رابطه جمع مربعات تلاقیها به اثرات ناشی از والد نر، والد ماده و اثر متقابل آنها تفکیک شد (جدول ۲). اجزاء واریانس والدهای نر (σ_m^2) و ماده (σ_f^2) برآوردهائی از واریانس قابلیت ترکیب پذیری عمومی (GCA) و جزء واریانس اثر متقابل والد نر \times والد ماده (σ_{mf}^2) برآوردی از واریانس قابلیت ترکیب پذیری خصوصی (SCA) را در اختیار قرار می‌دهند. با استفاده از کوواریانس بین خویشاوندان (فامیل‌های نیمه خواهری^۱ یا تلاقیهای که دارای یک والد مشترک هستند) و با توجه به اینکه والدها لاین‌های خالص می‌باشند ($F=1$)، جزء واریانس والد نر یا والد ماده مساوی یک دوم واریانس افزایشی و جزء واریانس والد نر \times والد ماده برابر با واریانس غیر افزایشی منظور گردید (۱۱). متوسط درجه غالبیت (d) و وراثت پذیری (h^2) صفات طبق فرمولهای زیر (۱۱) و با استفاده از اجزاء متشکله واریانس و واریانس خطا (σ^2) طبق فرمولهای زیر محاسبه گردیدند.

$$d = (\sigma_{mf}^2 / \sigma_m^2)^{\frac{1}{2}} = (\sigma_{mf}^2 / \sigma_f^2)^{\frac{1}{2}}$$

$$h^2 = \frac{2\sigma_m^2}{\sigma^2 + \frac{\sigma_{mf}^2}{rf} + 2\sigma_m^2} = \frac{2\sigma_f^2}{\sigma^2 + \frac{\sigma_{mf}^2}{rm} + 2\sigma_f^2}$$

اثرات قابلیت ترکیب پذیری عمومی (g_j ، g_i) و خصوصی (s_{ij}) نیز با استفاده از فرمولهای زیر (۲) محاسبه شدند

جدول ۲- تجزیه واریانس درصد پروتئین دانه بر مبنای طرح II کامستاک و رابینسون برای مواد آزمایشی

با سیتوپلاسم یولاف زراعی یا وحشی در دو نسل مختلف .

سیتوپلاسم یولاف وحشی			سیتوپلاسم یولاف زراعی			منابع تغییرات
میانگین مربعات		درجات آزادی	میانگین مربعات		درجات آزادی	
BC ₂ F ₄	BC ₀ F ₄		BC ₂ F ₄	BC ₀ F ₄		
۵۱/۷**	۳۲/۴**	۹	۲۶/۶**	۲۸/۳**	۹	تلاقی
۲۳۲/۶**	۹۵/۴**	۱	۹/۰**	۳۸/۳**	۴	والد نر
۵۴/۲	۴۷/۵**	۴	۱۹۸/۴**	۸۸/۵**	۱	واند ماده
۳/۰	۱/۶	۴	۱/۲	۳/۲	۴	والد نر × والد ماده
۱/۳	۱/۳	۱۹۰	۰/۶	۱/۷	۱۹۰	لاین داخل تلاقی
۰/۳	۰/۴	۲۰۰	۰/۴	۰/۵	۲۰۰	خطا
۲۳/۰	۹/۴		۱/۹	۸/۸		σ_m^2
۱۲/۸	۱۱/۵		۱۹/۷	۸/۵		σ_f^2
۱/۳	۰/۶		۰/۴	۱/۳		$\sigma_{m.f}^2$
۳۵/۷	۲۰/۸		۲۱/۶	۱۷/۲		σ_A^{2+}
۱/۳	۰/۶		۰/۴	۱/۳		σ_D^2
۰/۳۶	۰/۲۴		۰/۱۹	۰/۳۹		d
۰/۹	۰/۹		۰/۹	۰/۹		h ²

** : معنی دارد سطح ۱ درصد .

* : دوبرابر متوسط σ_m^2 و σ_f^2

نموده اند . این اثر متقابل می تواند بسیار پیچیده باشد . به عبارت دیگر وجود دوزنوم متفاوت هسته و دونوع سیتوپلاسم منجر به چهار نوع اثر متقابل می گردد . همچنین مجموع دوزنوم هسته با هر یک از سیتوپلاسم ها نیز جنبه دیگری از اثر متقابل را بوجود می آورند . تفاوت درصد پروتئین تلاقیهای PI۳۱۷۷۵۷ × اوتی، PI۲۱۷۵۱۲ × اوتی، CI۹۱۷۰ × PI۳۲۴۸۱۹ و CI۹۱۷۰ × PI۳۱۷۷۵۷ با

متمادی تلاقی برگشتی نیز پایدار بماند . با مقایسه میانگین درصد پروتئین در تلاقیهای معکوس و یا با مقایسه درصد پروتئین یک تلاقی خاص در دونسل مورد بررسی (جدول ۳ و ۴) مشهود است که هیچگونه اثر مستقیمی به پلاسمازنها استناد داده نمی شود . از طرف دیگر پلاسمازنها می توانند با ژنهای هسته دارای نوعی اثر متقابل باشند . بیل و نولسز (۱) چگونگی یک تلفیق خاص هسته و سیتوپلاسم را توجیه

تلاقیهای معکوس مربوطه از نظر آماری در سطح اطمینان یک درصد معنی دار بوده است (جدول ۴). قابل ذکر است که این تفارتهای در نسل BC_0F_4 (جدول ۳) وجود نداشته است. از آنجائیکه با دونسل تلاقی برگشتی نسبت ژنوم والدتکزار شوند به ۸۷/۵ درصد می رسد، اثر متقابل مشاهده شده در دو تلاقی اول ناشی از افزایش ژنوم اوتی در سیتوپلاسم خود بوده است. به همین ترتیب برتری دو تلاقی بعدی ناشی از افزایش ژنوم $CI 9170$ نسبت به سیتوپلاسم یولاف زراعی است. میانگین درصد پروتئین دانه تلاقیها با تلاقیهای معکوس تنها برای $CI 9170$ از نظر آماری معنی دار بود. این تفاوت را نمی توان به سیتوپلاسم یولاف وحشی ربط داد زیرا در این صورت می بایستی در هر دو نسل BC_0 و BC_2 مشهود و ثابت می بود (جدول ۳ و ۴). از طرف دیگر این تفاوت در لاینهائی با سیتوپلاسم

یولاف وحشی پس از دونسل تلاقی برگشتی با $CI 9170$ و به عبارتی افزایش نسبت ژنوم آن به سیتوپلاسم حاصل شده است. بنابراین اثر متقابل خاصی بین ژنوم $CI 9170$ و سیتوپلاسم یولاف وحشی وجود دارد که در نسل BC_0 ظاهر نمی گردد، بلکه پس از اینکه نسبت ژنوم آن به سیتوپلاسم افزایش یافت ظاهر می شود. مهمترین دلیلی که چرا این افزایش برای رقم اوتی ظاهر نمی گردد این است که این رقم برای درصد بالای پروتئین اصلاح و انتخاب شده است. رابرتسون و فرای (۱۵) نیز به چنین تمایزی در اثر متقابل بین هر یک از ژنومهای این دو رقم یولاف زراعی با سیتوپلاسم یولاف وحشی برای شاخص برداشت اشاره نموده اند. از طرف دیگر از آنجائیکه در نسل BC_2 برتری ناشی از سیتوپلاسم یولاف زراعی یا وحشی ثابت و پایدار نمانده است (مقایسه جداول ۳ و ۴)

جدول ۳- میانگین درصد پروتئین دانه و اثرات قابلیت های ترکیب پذیری عمومی و خصوصی (اعداد داخل پرانتز)

دو رقم یولاف زراعی و پنج رقم یولاف وحشی و تلاقیهای آنها در نسل BC_0F_4

والدها	والد ماده		والد نر		میانگین و اثرات GCA
	اوتی	$CI 9170$	اوتی	$CI 1970$	
PI ۳۲۴۷۲۵	۱۹/۶۹	۱۹/۹۳	۲۰/۷۵	۱۹/۴۷	۲۰/۱۱
	(-۰/۶۰)	(۰/۶۰)	(۰/۳۴)	(-۰/۳۴)	(۰/۶۹)
PI ۲۱۷۵۱۲	۱۹/۰۶	۱۸/۴۷	۱۹/۹۷	۱۹/۴۳	۱۹/۲۰
	(-۰/۱۸)	(۰/۱۸)	(-۰/۵۴)	(۰/۵۴)	(-۰/۲۲)
PI ۳۱۷۹۸۹	۲۰/۳۵	۱۹/۲۱	۲۰/۳۱	۱۹/۰۷	۱۹/۶۹
	(۰/۰۹)	(-۰/۰۹)	(۰/۳۱)	(-۰/۳۱)	(۰/۲۷)
PI ۳۲۴۸۱۹	۱۹/۱۳	۱۷/۸۰	۱۸/۶۱	۱۷/۶۵	۱۸/۱۳
	(۰/۱۹)	(-۰/۱۹)	(-۰/۷۱)	(-۰/۱۷)	(-۱/۲۹)
PI ۳۱۷۷۵۷	۲۰/۰۶	۱۸/۱۲	۲۰/۰۳	۱۹/۹۸	۲۰/۰۰
	(۰/۴۹)	(-۰/۴۹)	(-۰/۲۸)	(۰/۲۸)	(۰/۵۸)
میانگین	۱۹/۶۶	۱۸/۷۱	۱۹/۷۳	۱۹/۱۲	۱۹/۴۳
GCA	(۰/۴۸)	(-۰/۴۸)	(۰/۳۱)	(-۰/۳۱)	

جدول ۴- میانگین درصد پروتئین دانه و اثرات قابلیت‌های ترکیب پذیری عمومی و خصوصی (اعداد داخل پرانتز)

دورقم یولاف زراعی و ۵ رقم یولاف وحشی و تلاقیهای آنها در نسل BC_2F_4

والد نر			والد ماده			والدها
میانگین و اثرات GCA	CI ۱۹۱۷۰	اوتی	میانگین و اثرات GCA	CI ۱۹۱۷۰	اوتی	
۱۸/۱۹	۱۷/۷۵	۱۹/۸۳	۱۸/۵۸	۱۷/۶۷	۱۹/۵۲	PI ۳۲۴۷۲۵
(۰/۲۷)	(-۰/۴۱)	(۰/۴۱)	(۰/۲۷)	(۰/۱۰)	(-۰/۱۰)	
۱۷/۹۵	۱۷/۸۲	۱۸/۰۹	۱۸/۰۶	۱۷/۳۰	۱۸/۸۳**	PI ۲۱۷۵۱۲
(-۰/۲۵)	(۰/۴۹)	(-۰/۴۹)	(-۰/۵۷)	(۰/۲۷)	(-۰/۲۷)	
۱۸/۷۵	۱۷/۸۵	۱۹/۶۵	۱۸/۴۹	۱۷/۵۱	۱۹/۴۷	PI ۳۱۷۹۸۹
(۰/۱۸)	(-۰/۲۷)	(۰/۲۷)	(۰/۲۳)	(۰/۰۶)	(-۰/۰۶)	
۱۸/۵۳	۱۷/۸۴**	۱۹/۲۲	۱۸/۱۴	۱۶/۹۸	۱۹/۳۰	PI ۳۲۴۸۱۹
(-۰/۱۷)	(-۰/۰۶)	(۰/۰۶)	(۰/۰۱)	(-۰/۱۲)	(۰/۱۲)	
۱۸/۵۸	۱۸/۲۱**	۱۸/۹۶	۱۸/۲۵	۱۶/۸۹	۱۹/۶۲**	PI ۳۱۷۷۵۷
(-۰/۰۶)	(۰/۲۵)	(-۰/۲۵)	۰/۰۴	(-۰/۳۲)	(۰/۳۲)	
۱۸/۵۲	۱۷/۸۹**	۱۹/۱۵	۱۸/۳۱	۱۷/۲۷	۱۹/۳۵	میانگین
	(-۰/۶۳)	(۰/۶۳)		(-۱/۰۴)	(۱/۰۴)	GCA

** : تفاوت معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد باتلاقی معکوس مربوطه *

ویا در دونسل متفاوت تلاقی برگشتی نشان داد که بجز برای سیتوپلاسم یولاف وحشی در نسل دوم تلاقی برگشتی سایر برآوردها مشابه می‌باشند. در این نسل نسبت سیتوپلاسم یولاف وحشی به ژنوم یولاف زراعی بسیار کمتر از نسل BC_0 می‌باشد. برآورد وراثت پذیری درصد پروتئین دانه در نسله‌ها و سیتوپلاسم‌های مختلف تقریباً " مشابه و همگی بسیار بالا بودند که مبین بازده بالای انتخاب برای این صفت است.

اثرات GCA و SCA برای والدها و تلاقیها در نسله‌های BC_0F_4 و BC_2F_4 به ترتیب در جدول ۳ و ۴ نشان داده شده‌اند. بزرگترین اثر مثبت GCA در هر دونسل مورد بررسی در بین یولاف‌های زراعی به اوتی و در بین یولاف‌های غیر زراعی به $PI 324725$ تعلق داشت. اوتی

می‌توان استنباط نمود که نمی‌توان اثر مستقیمی را به پلاسما ژنها ربط داد.

نتایج تجزیه واریانس درصد پروتئین دانه بر مبنای طرح II کامستاک و رابینسون در جدول ۲ آورده شده است. واریانس قابلیت ترکیب پذیری عمومی (اجزاء واریانس‌های والد نر و ماده) از نظر آماری معنی دار و بسیار بزرگتر از واریانس قابلیت ترکیب پذیری خصوصی (جزء واریانس والد نر x والد ماده) بودند. بنابراین می‌توان استنباط نمود که این خصوصیت عمدتاً " بوسیله اثرات افزایشی ژنها کنترل می‌گردد. نسبت واریانس‌های افزایشی به غیر افزایشی و متوسط درجه غالبیت، این نتیجه گیری را مستدل تر می‌سازد. مقایسه واریانس‌های افزایشی در دو سیتوپلاسم مختلف

مورد نیز اثرات GCA والد زراعی و والد غیرزراعی این تلاقی به ترتیب مثبت و منفی بودند. نتایج کسب شده نشان داد که تلاقیهای با SCA با لا می‌توانند از ترکیب والدین با GCA با لا و پائین و مثبت یا منفی بوجود آیند. کاکس و فرای (۷) نیز به نتایج مشابهی دست یافته‌اند. این مشکل ایجاب می‌کند که دربرآورد نمود هیبریدها، هر یک از تلاقیها به طور جداگانه مورد بررسی قرار گیرند.

بطور کلی نتایج نشان داد که حتی چنانچه نتوان اثر مستقیمی را به پلاسما ژنها ربط داد، ولی اثرات متقابل خاصی بین ژنوم و سیتوپلاسم وجود خواهند داشت. بنابراین با توجه به پتانسیل ژنوم یولاف وحشی در بهبود صفات یولاف زراعی که در مطالعات متعددی نشان داده شده است، انتظار می‌رود که بتوان از سیتوپلاسم آن نیز استفاده نمود. در تلاقیهای مورد بررسی نوع سیتوپلاسم تاثیر چندانی را بر پارامترهای ژنتیکی نداشته است. برآوردهای با لای واریانس قابلیت ترکیب پذیری عمومی واریانس افزایشی و توارث پذیری نشان داد که امکان افزایش درصد پروتئین دانه با دخول ریخته ارثی یولاف وحشی به زراعی از طریق برنامه های به نژادی خصوصاً " روش تلاقی برگشتی با چند تلاقی محدود برای بازیابی خصوصیات والد زراعی وجود دارد.

رقمی است که در ایستگاه تحقیقاتی ایلی نویز آمریکا برای درصد پروتئین با لا اصلاح گردیده است و نتیجه کسب شده قابل انتظار است. این نتایج همچنین پتانسیل PI ۳۲۴۷۲۵ را برای بهبود این صفت نشان می‌دهد. بالاترین اثر مثبت SCA در بین تمام تلاقیها مربوط به تلاقی CI ۹۱۷۰ × PI ۳۲۴۷۲۵ در نسل BC₀ بود. اثرات GCA والد زراعی و غیرزراعی این تلاقی به ترتیب منفی و مثبت بوده‌اند. کاکس و فرای (۷) نیز تلاقیهای را گزارش نموده‌اند که دارای SCA مثبت و بالایی بوده‌اند، ولی GCA یکی از والدین منفی بوده است. این مسئله لزوم بررسی مورد به مورد تلاقیها و عدم اتکاء به GCA والدین را نشان می‌دهد. اثر SCA تلاقی معکوس مزبور (PI ۳۲۴۷۲۵ × CI ۹۱۷۰) منفی و زیاد بود که مبین نقش سیتوپلاسم در این تلاقی است. اثر SCA برای تلاقی CI ۹۱۷۰ × PI ۲۱۷۵۱۲ در هر دو نسل مورد بررسی مثبت و در مرتبه دوم قرار داشت. والدین این تلاقی در هر دو نسل دارای GCA منفی بوده‌اند. تلاقی معکوس این تلاقی در نسل دوم تلاقی برگشتی دارای بالاترین اثر SCA مثبت بوده است، و در نسل BC₀ نیز اثر SCA آن در مرتبه دوم قرار داشت. تلاقی PI ۳۱۷۷۵۷ × اوتی در هر دو نسل مورد بررسی SCA مثبت و بالایی را داشت، ولی اثرات SCA تلاقیهای معکوس آن منفی بود. در این

REFERENCES:

- 1 - Beale, G., & J. Knowles. 1978. Extranuclear genetics. Edward Arnold Pub., Ltd., London.
- 2 - Beavis, W.D. 1987. Expression of nuclear-cytoplasmic interactions on quantitatively inherited traits from interspecific matings of oat species (*Avena sativa* L. x *A. sterilis* L.). Crop Sci. 27. 354-359.
- 3 - Beil, G.M., & R.E. Atkins. 1967. Estimates of general and specific combining ability in F₁ hybrids for grain yield and its components in grain sorghum, *Sorghum vulgare* pers. Crop Sci. 7: 225-228.

- 4 - Campbell, A.R., & K.J. Frey. 1972. Inheritance of groat-protein in interspecific oat crosses. *Canad. J. Plant Sci.* 52: 735-742.
- 5 - Caspri, E. 1948. Cytoplasmic inheritance. *Adv. Genet.* 2: 1-66.
- 6 - Comstock, R.E., & H.F. Robinson. 1948. The components of genetic variance in populations of biparental progenies and their use in estimating the average degree of dominance. *Biometrics* 4: 254-266.
- 7 - Cox, D.J., & K.J. Frey. 1984. Combining ability and the selection of parents for interspecific oat matings. *Crop Sci.* 24: 963-967.
- 8 - Frey, K.J. 1965. The utility of hill plots in oat research. *Euphytica* 14: 196-208.
- 9 - Frey, K.J. 1977. Protein of oats. *Z. Pflanzenzuchtg.* 78: 185-215.
- 10- Frey, K.J., T. Mc Carty, & A. Rosielle. 1975. Straw protein percentages in Avena sterilis L. *Crop Sci.* 15: 716-719.
- 11- Hallauer, A.R., & J.B. Miranda, Fo. 1982. Quantitative genetics in maize improvement. Iowa State Univ. Press, Ames. Iowa, USA.
- 12- Kihara, H. 1980. An attempt of NC-heterosis breeding in common wheat having cytoplasm of Aegilops squarrosa. *Seiken ziho* 29: 1-8.
- 13- Ohm, H.W., & F.L. Patterson. 1973. A six-Parent diallel cross analysis for protein in Avena sterilis L. *Crop Sci.* 13: 27-30.
- 14- Rao, A.P., & A.A. Eleming. 1978. Cytoplasmic- genotypic effects in the GT 112 maize inbred with four cytoplasms. *Crop Sci.* 18: 935-937.
- 15- Robertson, L.D., & K.J. Frey. 1984. Cytoplasmic effects on plant traits in interspecific matings of Avena. *Crop Sci.* 24: 200-204.
- 16- Sasaki, M., Y. Yasumuro, & N. Nakata. 1978. The effect of alien cytoplasm on the grain protein in wheat. P. 293-298. In S. Romanujam(ed) *Proc. Fifth Int. Wheat Genet. Symp. Ind. Soc. Genet. and plant Breeding.* New Delhi.
- 17- Stalker, H.T. 1980. Utilization of wild species for crop improvement. *Adv. Agron.* 33: 111-147.
- 18- Takeda, K., T.B. Bailey, & K. J. Frey. 1985. Changes in mean, variances, and Covariation among agronomic traits in successive backcross generations of interspecific matings (Avena sativa L. A. sterilis L.) of oats. *Can. J. Genet. Cytol.* 27: 426-432.
- 19- Tsunewki, K. 1980. Genetic diversity of the cytoplasm in Triticum and Aegilops. *Jpn. Soc. for the promotion of Sci.*, Tokyo.
- 20- Yamada, Y., H. Fukuju & K. Kinoshita. 1980. Alleoplasmic effect on the component of seed proteins in nucleo-cytoplasmic hybrids of common wheat. *Seiken ziho* 29: 57-70.

Genetic Study of Groat Protein Percentage in Interspecific
Matings of Oats (Avena spp.)

A.M. REZAI

Assistant Professor, College of Agriculture, Isfahan University
of Technology, Isfahan, Iran.

Received for Publication, February 7, 1990.

SUMMARY

Ten pairs of isopopulations, 20 F₄-lines each, representing reciprocal crosses of BC₀ and BC₂ of all possible matings among five wild oat (Avena sterilis L.) accessions and two cultivars (Avena sativa L.), were evaluated to determine whether groat-protein content and its genetical control was influenced by cytoplasmic inheritance.

No direct effect on protein content and the estimates of its genetical parameters; such as GCA and SCA variance components and effects, additive genetic variance, and heritability, was attributed to different cytoplasms. However, A. sterilis cytoplasms had higher average values for protein percentage for matings of CI9170. Also, the phenomena of nuclear-cytoplasmic interaction effects were revealed. In matings where significant differences were present between cytoplasmic isopopulations, those with A. sterilis cytoplasm usually were superior, but no consistent cytoplasmic effect across all matings was exhibited. These results suggest that the potential exists for improving groat protein content of cultivated oats by specific cytoplasms from A. Sterilis, and breeders may be able to improve the productivity of their crops by using diverse cytoplasms, and taking advantage of some nick nucleo-cytoplasmic interactions.

According to the results obtained, general combining ability was the major source of genetic variability. Additive variance appeared to account for the largest proportion of the total genetic variance. Also narrow-sense heritability estimates were high. Hence, gene action involved in the inheritance was largely additive, and effective selection programmes such as backcrossing could be performed to improve groat protein percentage.